

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. szeptember 19.*

„Közösségi védjegy — A VR közösségi ábrás védjegy — A védjegyoltalom megújítása iránti kérelem hiánya — A védjegy törlése az oltalom lejártakor — Igazolás iránti kérelem — A 207/2009/EK rendelet 81. cikke”

A T-267/11. sz. ügyben,

a **Video Research USA Inc.** (székhelye: New York, New York [Egyesült Államok], képviseli: M. B. Brandreth barrister)

felperesnek,

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), (képviselet: P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM második fellebbezési tanácsának egy igazolás iránti kérelemmel kapcsolatban 2011. március 8-án hozott határozata (R 1187/2010-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök (előadó), I. Labucka és D. Gratsias bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalánál 2011. május 24-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 2-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2012. március 6-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 47. cikke (jelenleg a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet [HL L 78., 1. o.] 47. cikke) az alábbiak szerint rendelkezik:

„Megújítás

1. A közösségi védjegyoltalmat a jogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy kérelmére meg kell újítani, feltéve, hogy a megújítás díját megfizették.

2. A[z OHIM] a közösségi védjegyoltalom jogosultját (...) az oltalom lejártának napját megelőzően kellő időben értesíti a lajstromozás lejártáról. [...]

3. A megújítási kérelmet annak a hónapnak az utolsó napját megelőző hat hónapon belül kell benyújtani, amelynek során az oltalmi idő lejár. A díjat szintén e határidőn belül kell megfizetni. Ennek elmulasztása esetén a kérelmet az első mondatban említett napot követő további hat hónapon belül is be lehet nyújtani, illetve a díjat e határidőn belül meg lehet fizetni, feltéve, hogy e határidőn belül a pótdíjat megfizetik.

[...]”

- 2 A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 30. szabályának (5) és (6) bekezdése értelmében:

„(5) Amennyiben a megújítási kérelmet nem, vagy a rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában előírt határidő lejárta után nyújtják be [helyesen: Amennyiben a megújítási kérelmet a rendelet 47. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatában előírt határidő lejárta előtt nem, vagy ezen határidő lejárta után nyújtják be] [...] az [OHIM] megállapítja, hogy az oltalom lejárt, és erről értesíti a védjegyjogosultat [...]

(6) Ha az oltalom lejártát megállapító – (5) bekezdés szerinti – határozat jogerőre emelkedik, az [OHIM] a védjegyet az oltalom lejártát követő naptól kezdődő hatállyal törli a lajstromból”.

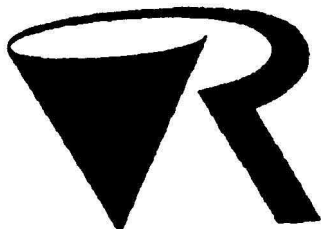
- 3 A 207/2009 rendelet 81. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Igazolás

(1) Ha a közösségi védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, az [OHIM-mal] szemben valamely határidőt elmulaszt, és az akadályoztatás következtében e rendelet értelmében a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni”.

A jogvita előzményei

- 4 2000. január 12-én, a felperes Video Research USA, Inc. által 1998. augusztus 26-án benyújtott kérelem következtében, a Belső Piaci Harmonizáció Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) közösségi védjegyként lajstromozta az alábbi ábrás megjelölést:

- 5 2008. január 28-án, a 40/94 rendelet 47. cikke (2) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 47. cikkének (2) bekezdése) megfelelően és a 2868/95 rendelet 29. szabályának megfelelően az OHIM értesítette a felperes OHIM előtt eljáró képviselőjét, a „B” irodát (a továbbiakban: B. iroda), hogy a védjegyjogtalom 2008. augusztus 26-án lejár, és a megújítási kérelmet legkésőbb 2008. szeptember 1-jén kell benyújtani. Az OHIM ezen felül felhívta arra a figyelmet, hogy abban az esetben, ha a megújítási díj késedelmes befizetése miatt pótdíj megfizetésére kerül sor, a határidő 2009. március 2-ig kerül meghosszabbításra.
- 6 A felperes ennek ellenére a lajstromozást nem újította meg.
- 7 Következésképpen 2009. április 1-jén az OHIM értesítette a felperes képviselőjét a közösségi védjegyjogtalom lejártáról és az ezt követő törlésről. A törlés 2008. augusztus 26-ával lépett hatályba.
- 8 2009. június 2-án a felperes a 207/2009 rendelet 81. cikkének megfelelően igazolás iránti kérelmet nyújtott be, megindokolva, hogy állítólag miért nem volt abban a helyzetben, hogy betartsa a lajstromozás megújításának határidejét. Kérelmének alátámasztására csatolta J. W., mint a B. iroda tagja eskü alatt tett 2009. június 2-i nyilatkozatát.
- 9 Az említett nyilatkozat szerint, a B. iroda egy „Inprotech” elnevezésű fájlkezelő és megújítás-nyilvántartási számítógépes rendszert használ, amely a megújításra vonatkozóan felszólításokat generált és küldött meg a felperes amerikai meghatalmazottjának 2008. április 1-jén, június 1-jén és július 1-jén. Ezt követően 2008. augusztus 18-án a B. iroda utasításokat kapott a lajstromozás megújítására vonatkozóan. Mindazonáltal egy kivételes emberi hiba miatt a megújításokért felelős személy nem továbbította az említett utasítást a megújítási ügyintézőnek, hogy az hajtsa végre a megújításra vonatkozó utasítást. Ezen túlmenően az „Inprotech” rendszer, a benne történt meghibásodás miatt, nem generált megújítási felszólításokat három, négy és öt hónappal a megújítás határidejének lejártát követően. Következésképpen az említett lajstromozás két különböző hibából kifolyólag nem került megújításra: az egyik egy megmagyarázhatatlan emberi hiba, a másik egy informatikai programozási probléma.
- 10 2010. április 26-i határozatával az OHIM védjegy-lajstromozási osztálya elutasította a felperes igazolás iránti kérelmét, és helyben hagyta a közösségi védjegy lajstromozásának törlését.
- 11 2010. június 25-én a felperes a 207/2009 rendelet 58. és 64. cikke alapján a védjegy-lajstromozási osztály határozatával szemben fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz.
- 12 2011. március 8-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Elsősorban, lényegében úgy ítélte meg, hogy a 207/2009 rendelet 81. cikkének (1) bekezdésének rendelkezéseit megszorítóan kell értelmezni, tekintettel arra,

hogy valamely határidő tiszteletben tartása közrendi kérdés. Másodsorban úgy értékelte, hogy amikor valamely fél úgy határoz, hogy hivatásos képviselőt vesz igénybe, az előírt gondossági kötelezettség vonatkozik a kellő módon feljogosított ezen hivatásos képviselőre is. Harmadsorban a felperes által hivatkozott körülmények nem tekinthetőek rendkívülinek és elkerülhetetlennek. Először is a B. iroda megújítási felelőse megfeledezett arról, hogy megfelelő utasításokkal lássa el adminisztratív személyzetét. Másodszor a felperes amerikai meghatalmazottja csak nyolc hónappal később, 2009. április 13-án reagált, miután felfedezte az OHIM honlapján, hogy a lajstromozás nem került megújításra. Harmadszor a B. iroda kizárólag egy rendszerre, jelen esetben az „Inprotechre” támaszkodott. Negyedszer a B. iroda nem vette tekintetbe az OHIM 2008. január 28-i levelét, amely két határidőt határozott meg a kérelem benyújtására és a díj megfizetésére. Negyedsorban a felperes nem bizonyította, hogy „az adott körülmények között kellő gondossággal járt el”.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 13 Keresetében a felperes azt kéri, hogy Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - utalja vissza az ügyet az OHIM elé azzal a javaslattal, hogy adjon helyt az igazolás iránti kérelemnek;
 - kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.
- 14 A tárgyaláson a felperes kijelentette, hogy eláll második kereseti kérelmétől.
- 15 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 16 Keresetének alátámasztásaként a felperes a 207/2009 rendelet 81. cikkének megsértésén és téves ténybeli értékelésen alapuló egyetlen jogszerűen hivatkozik.
- 17 A felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács a védjegyjogosult vagy annak képviselői részéről megkívánt gondosság értékelésénél téves és túlságosan megszorító jogi szempontokat alkalmazott. Ezenfelül a felperes felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy téves ténymegállapításokra jutott.
- 18 A 207/2009 rendelet 81. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a jogokba való visszahelyezésnek két feltétele van: az első feltétel szerint a félnek a körülményekre tekintettel kellő gondossággal kellett eljárnia, a második szerint pedig a fél mulasztásának közvetlenül kellett vezetnie a jogvesztéshez, illetve a jogorvoslati jogosultság elvesztéséhez (lásd a Törvényszék T-366/04. sz., Hensotherm kontra OHIM – Hensel (HENSOTHERM) ügyben 2006. szeptember 6-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 48. pontját és a Törvényszék T-187/08. sz., Rodd & Gunn Australia kontra OHIM [egy kutya ábrázolása] ügyben 2010. április 20-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 28. pontját).
- 19 Az említett rendelkezésből az is kitűnik, hogy a gondossági kötelezettség elsősorban a védjegyjogosultat terheli. Így ha a jogosult a védjegymegújításra vonatkozó adminisztratív feladatokkal mást bíz meg, ügyelnie kell arra, hogy a kiválasztott személy szolgáltassa az ahhoz szükséges biztosítékot, hogy

feltételezni lehessen az említett feladatok megfelelő végrehajtását. Egyebekben a kiválasztott személyt a feladatokkal való megbízása következtében ugyanúgy terheli az említett gondossági kötelezettség, mint a védjegyjogosultat. Mivel ugyanis ez a személy a védjegyjogosult nevében és javára jár el, cselekményét a védjegyjogosult cselekményének kell tekinteni (a Törvényszék T-136/08. sz., Aurelia Finance kontra OHIM (AURELIA) ügyben 2009. május 13-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1361. o.] 14. és 15. pontja, valamint a fent hivatkozott „egy kutya ábrázolása”-ügyben hozott ítélet 29. pontja).

- 20 A fentiekben foglaltakon túl, az ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 81. cikkében szereplő, „az adott körülmények között kellő gondossággal” kifejezés a határidők ellenőrzésére és első felügyeletére irányuló olyan rendszer létrehozását jelenti, amely általában kizárja a határidők nem szándékos elmulasztását, amint azt az OHIM útmutatói is előírják. Ebből következően csak a kivételes jellegű és ezért a tapasztalat alapján előre nem látható események szolgálhatnak igazolás alapjául (a fent hivatkozott AURELIA-ügyben hozott ítélet 26. pontja).
- 21 Jelen esetben a védjegyjogosult felperesnek egy amerikai meghatalmazottra esett a választása a szóban forgó védjegy ügyintézésével kapcsolatos képviselőre vonatkozóan, aki pedig a védjegymegújításra vonatkozó adminisztratív feladatokkal a B. irodát bízta meg. Ilyen körülmények mellett mind a felperes, mind az amerikai meghatalmazott, valamint a B. iroda alá volt vetve a fenti 18–20. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban meghatározott gondossági kötelezettségnek.
- 22 A fellebbezési tanács kiemelt több olyan körülményt, amely a megújítás elmaradásához vezetett. Elsőként azt kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította-e meg, hogy a B. iroda megszegte gondossági kötelezettségét.
- 23 Először is a B. iroda megújításokért felelős munkatársa által elkövetett emberi hibát kell megvizsgálni, aki az amerikai meghatalmazott megújításra vonatkozó kérelmét követően megfeledezett arról, hogy a megújításokat intéző alkalmazottnak továbbítsa az utasítást.
- 24 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék már határozott úgy, miszerint a megújítások számítógépes nyilvántartása során elkövetett emberi hibák nem tekinthetők kivételes jellegű vagy előre nem látható eseménynek (a fent hivatkozott AURELIA-ügyben hozott ítélet 28. pontja). Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a B. iroda megújításokért felelős munkatársa által elkövetett hiba az őt terhelő kellő gondossági kötelezettség megszegésének minősül.
- 25 Másodszor meg kell vizsgálni az automatikus elektronikus leveleknek a megújításokért felelős személy részére történő elküldésének hiányát három, négy és öt hónappal a megújítás határidejének lejártát követően, amely az „Inprotech” rendszerben történt meghibásodásra mutat rá.
- 26 E tekintetben a Törvényszék már kimondta, hogy abban az esetben, ha a védjegymegújítások terén egy szakértői cég kerül megbízásra, amely egy határidőkre figyelmeztető számítógépes rendszert használ, az adott körülmények között tanúsítandó kellő gondosság megköveteli, hogy ezen rendszer lehetővé tegye a számítógépes rendszer minden előrelátható hibájának a felismerését és kijavítását (a fent hivatkozott AURELIA-ügyben hozott ítélet 27. pontja). Márpedig a felperes által hivatkozott „meghibásodás” vagy adatvesztés egy előrelátható hiba, amelynek kockázatát minden számítógépes rendszer magában hordozza. Ennek megfelelően a valamely számítógépes rendszer hibáját kijavító, például párhuzamos felszólítási rendszer vagy rendszeres kontroll hiánya szintén a B. irodát terhelő kellő gondossági kötelezettség megszegésének minősül.
- 27 A felperesnek a C. társaság által kifejlesztett szoftverek egyéb hibáira vonatkozó érve nem bír relevanciával. Ami jelentőséggel bír az az, hogy a B. iroda által használt számítógépes rendszer nem tette lehetővé minden előrelátható hiba felismerését és kijavítását a működése során, aminek következtében az említett iroda nem tett eleget gondossági kötelezettségének.

- 28 Harmadszor a felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelt a tényeket, amikor arra a megállapításra jutott a megtámadott határozat 26. pontjában, hogy a felperes képviselője, a B. iroda „nem vette tekintetbe az OHIM 2008. január 28-án megküldött levelét, amely két határidőt határozott meg a kérelem benyújtása és a díjak megfizetése tekintetében” és hogy „[h]a ezen fontos határidők bevezetésre kerültek volna a képviselő számítógépes rendszerébe, (...) a megújításokért felelős személy mulasztása megállapításra került volna, még egy meghibásodott megújítási számítógépes rendszer esetén is”.
- 29 Még ha feltételezzük is, hogy a felperes ezen érve releváns képviselője, a B. iroda felelőségének értékelése tekintetében, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék írásbeli kérdésére előterjesztett válaszként a felperes megjelölte, hogy az „Inprotech” megújítási rendszer automatikus felszólításainak generálása a szóban forgó védjegynek 2000. február 29-én történt lajstromozása során bevitt adatok alapján történt. Ezen túlmenően a „Renewals department procedures” (megújítási eljárás), amely a B. irodán belül meghatározza az eljárásokat, nem említ semmilyen bevitt adatot az OHIM felhívásának kézhezvételét követően, amelyet ez utóbbi a 207/2009 rendelet 47. cikkének (2) bekezdése és a 2868/95 rendelet 29. szabálya alapján küldött meg.
- 30 Következésképpen a felperes nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely a megtámadott határozat 26. pontjában szereplő állítás érvényességét megkérdőjelezhetné, így ezt az érvet el kell utasítani.
- 31 Negyedszer a tárgyaláson a felperes előadta, hogy ésszerűen nem előrelátható, hogy valamely tapasztalt alkalmazott által elkövetett hiba és egy számítógépes rendszerben történő meghibásodás ugyanazon védjegy megújítása során következzen be. Következésképpen egy előreláthatatlan összetett eseményről van szó.
- 32 E tekintetben meg kell említeni, hogy a jelen esetben annak oka, hogy az emberi hiba szerepet játszhatott a védjegy megújításának elmaradásában, az „Inprotech” rendszer meghibásodásában keresendő, amely a 2008. április 1-jei, június 1-jei és július 1-jei felszólítások generálása után merült fel, amelyekre a felperes amerikai meghatalmazottja válaszolt oly módon, hogy utasítást adott a megújításra. Az említett emberi hiba nem a felperes számítógépes rendszerének kontroll- vagy ellenőrzési mechanizmusa során következett be, amelynek beállítására azért került sor, hogy egy biztonsági szintet képezzen, annak érdekében hogy a számítógépes meghibásodásokat vagy adatvesztéseket észlelje és helyreállítsa. Márpedig, ahogyan a fent hivatkozott 26. pontban megállapításra került, egy ilyen mechanizmus hiánya önmagában a védjegyjogosultat vagy képviselőjét terhelő gondossági kötelezettség megszegését képezheti, amikor ennek eredményeképpen a védjegy véglegesen törlésre kerül.
- 33 Ennek megfelelően helyben kell hagyni a fellebbezési tanács megállapítását, amely szerint a felperes nem bizonyította, hogy a B. iroda „az adott körülmények között kellő gondossággal járt el”, ahogyan az a 207/2009 rendelet 81. cikkének (1) bekezdésében előírásra került az eredeti állapot helyreállításának elrendelése érdekében.
- 34 A felperes többi érve nem olyan természetű, hogy a fenti megállapítást kétségbe vonja.
- 35 Először is a Bíróság joggyakorlatából eredő, a *vis maior* esetek meghatározására vonatkozó fogalmak megtámadott határozatban történő használatát illetően, meg kell jegyezni, ahogyan a fenti 23–26. pontban található fejtegetésekből kiderül, hogy a fellebbezési tanács jogilag megkövetelt módon bizonyította a B. iroda részéről megkívánt gondosság hiányát. Következésképpen a felperesnek a fellebbezési tanács következtetéseiben szereplő absztrakt magyarázó szakaszok elleni érvei hatástalanok. Mindenesetre a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a 207/2009 rendelet 81. cikke (1) bekezdésének alkalmazási feltételeit megszorítóan kell értelmezni. A határidők tiszteletben tartása ugyanis közrendi jellegű, és valamely lajstromozás törlést követően történő eredeti állapotba való helyreállítása sértheti a jogbiztonságot.

- 36 Másodszor a felperes előadja, hogy az OHIM védjegy-lajstromozási osztályának határozata jogellenesen kívánt meg a hivatásos képviselő részéről nagyobb fokú gondosságot, mint általában a féltől.
- 37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 65. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság előtti kereset tárgya a fellebbezési tanácsok határozatairól való döntéshozatal. Márpedig a megtámadott határozatból nem derül ki, hogy a fellebbezési tanács egyetért a védjegy-lajstromozási osztály határozatában foglaltakkal. A megtámadott határozat 15. pontjában ugyanis a fellebbezési tanács megjegyzi, hogy „amikor valamely fél (...) úgy dönt, hogy hivatásos képviselőt vesz igénybe, az előírt gondossági kötelezettség vonatkozik (...) a kellő módon feljogosított ezen hivatásos képviselőre is”, és következésképpen nem tett különbséget a védjegyjogosulttól, illetve a képviselőtől megkívánt gondossági szint között. Mindenesetre, mivel a fellebbezési tanács jogilag megkövetelt módon bizonyította a B. irodától megkívánt gondosság hiányát, a felperes ezen érvét mint hatástalant el kell utasítani (lásd még a fenti 35. pontot).
- 38 Harmadszor a felperes bírálja a megtámadott határozat 24. pontjában szereplő állítást, amely szerint amerikai meghatalmazottjának 2009. április 13. előtt „kellett volna reagálnia” a megújítás elmaradása miatt. Előadja, hogy azáltal, hogy egy jó nevű és tapasztalt, védjegyjoggal foglalkozó ügyvédi irodát választott, továbbá azáltal, hogy tájékoztatta az említett iroda megújításokért felelős munkatársát a megújítási kérelemről, tanúságot tett a megkívánt gondosságról.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat lényegében a B. irodát terhelő gondossági kötelezettség megszegésén alapul, ahogyan az a megtámadott határozat 29. pontjából kiderül. Kétségtelen, hogy egy időben, a B. iroda részére megküldött új megújításra irányuló kérelem vagy a felperes, illetve az amerikai meghatalmazott részéről történő felszólítás az elkövetett hibákat orvosolhatta volna, és megakadályozhatta volna a védjegy végleges törlését.
- 40 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 19. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint, mivel a képviselők a védjegyjogosult nevében és javára járnak el, cselekményüket a védjegyjogosult cselekményének kell tekinteni. Hasonlóan és analógia útján, ahogyan a Törvényszék a vámok elengedése terén már korábban megállapította, a képviselő gondatlanságát ugyanúgy figyelembe kell venni, mint az érdekeltét (a Törvényszék T-382/04. sz., Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods kontra Bizottság ügyben 2006. november 30-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 94. pontja). A fentiekből következik, hogy a felperes, amerikai meghatalmazottja és az OHIM előtti képviselő, a B. iroda, egy egységnek minősül az OHIM előtti eljárás szempontjából, és a képviselőket terhelő gondossági kötelezettség megszegését úgy kell tekinteni ezen eljárásban, mintha az a jogosult cselekménye lenne. Következésképpen azon kérdés, hogy a felperes vagy amerikai meghatalmazottja kellő fokú gondossággal járt-e el kizárólag a B. irodával fennálló szerződéses kapcsolatuk és a felperes által esetlegesen elszenvedett károk miatti felelősség meghatározása szempontjából releváns, azonban az OHIM viszonylatában nem befolyásolja jogi helyzetét.
- 41 Következésképpen, miután megállapításra került, hogy a B. iroda gondosságának hiánya a közvetlen oka a megújítás elmaradásának, azon kérdés, hogy vajon a felperes vagy amerikai meghatalmazottja a megkívánt gondossággal járt-e el annak érdekében, hogy orvosolják a B. iroda által elkövetett hibákat, a megtámadott határozat jogszerűsége szempontjából nem releváns, azaz a felperes által e tekintetben előterjesztett érveket mint hatástalánokat el kell utasítani.
- 42 Következésképpen, miután a fellebbezési tanács jogosan vélte úgy, hogy nincs helye elrendelni az eredeti állapot helyreállítását, a felperes által felhozott egyetlen jogalapot és így a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

- 43 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel peresztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Video Research USA, Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.**

Czucz

Labucka

Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. szeptember 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások